

II List do Koryntian

Rozdział 4

1. Dlatego mając usługowanie wedle tego, jakośmy otrzymali miłosierdzie, nie ustawamy, 2. ale odrzucamy pokrytą sromotę, nie chodząc w chytrości ani fałszując słowa Bożego, ale okazaniem prawdy zalecając się samych do wszelkiego sumnienia ludzi przed Bogiem. 3. A jeśli też jest zakryta Ewangelia nasza, jest zakryta w tych, którzy giną, 4. w których Bóg świata tego oślepił smysły niewiernych, aby im nie świeciło oświecenie Ewangelii chwały Chrystusowej, który jest obrazem Boga. 5. Bo nie sami siebie opowiadamy, ale Jezusa Chrystusa, Pana naszego, a nas sługami waszymi przez Jezusa. 6. Abowiem Bóg, który rzekł, aby z ciemności światłość zaświeciła, ten zaświecił w sercach naszych ku oświeceniu wiadomości jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa. 7. A mamy ten skarb w naczyniach glinianych, aby wywyższenie było mocy Bożej, a nie z nas: 8. We wszystkim utrapienie cierpiemy, ale nie jesteśmy ściśnieni, ubożjemy, ale nie bywamy zubożeni, 9. przeszladowanie cierpimy, ale nie bywamy opuszczeni, bywamy powaleni, ale nie giniemy, 10. zawsze umartwienie Jezusa z sobą nosząc w ciele naszym, aby i żywot Jezusów w naszych cielech był okazany. 11. Abowiem my, którzy żywiemy, zawsze bywamy wydani na śmierć dla Jezusa, aby i żywot Jezusów był okazany w śmiertelnym ciele naszym. 12. A tak w nas okazuje śmierć skutek swój, a żywot w was. 13. Lecz mając tegoż Ducha wiary, jako jest napisano: Uwierzyłem, przetożem mówił, i my wierzymy, dla czego mówimy, 14. wiedząc, iż który wzbudził Jezusa i nas wzbudzi z Jezusem, i postawi z wami. 15. Abowiem wszystko dla was, aby łaska, obfitująca w dziękczynieniu przez wielu, obfitowała ku chwale Bożej. 16. Dlatego nie ustawamy, ale chociaż ten, który zewnątrz jest nasz człowiek, psuje się, wszakże ten, który wewnątrz jest, odnawia się ode dnia do dnia. 17. Abowiem to, które teraz jest, prędziuczko przemijające i lekkie nasze utrapienie nader na wysokości wagę chwały wiekuistą w nas sprawuje, 18. gdyż my nie upatrujemy tego, co widzieć, ale czego nie widzieć. Abowiem rzeczy, które widzimy, są doczesne, a których nie widzimy, są wieczne.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.